

До Председателя на научно жури
съгласно решение на Научния съвет на Аджибадем
Сити Клиник УМБАЛ Токуда ЕАД София от 06.11.2024 г.
(Протокол № 54/06.11.2024 г.)
и заповед № 15-05-147/20.11.2024 г. на Изпълнителния директор и
Прокурита на болницата

СТ А Н О В И Щ Е

за дисертационен труд на д-р Станислава Любомирова Илиева
на тема: „Роля на някои патогенетични и генетични фактори за развитието на
диабетната нефропатия при пациенти със захарен диабет тип 2“ за присъждане на
ОНС „Доктор“ в област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт,
професионално направление 7.1. Медицина, докторска програма „Вътрешни
болести“.

от доц. д-р Александър Иванов Осиченко, д.м.,
научна специалност – нефрология, Началник Клиника по диализно лечение,
Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда, София

Захарният диабет (ЗД) е признат за един от най-значимите здравни проблеми в глобален мащаб. Той е сред 10-те основни причини за преждевременна смърт, заедно със сърдечно-съдовите, респираторните и злокачествените заболявания. Проблемът произтича не само от големия брой диабетици с ХБЗ, но също така и от диагностицирането на бъбречното увреждане в напреднал стадий, с минимални възможности за терапевтично повлияване - диабетната нефропатия (ДН) е водеща причина за започване на бъбречно-заместителна терапия. Ранната диагностика на ХБЗ при пациенти със ЗД тип 2 е от значение за постигане на добър терапевтичен отговор и предотвратяване и забавяне на прогресията към терминален стадий на бъбречно заболяване.

Това определя и актуалността на дисертационния труд на д-р Станислава Любомирова Илиева, която си поставя за цел да установи връзка между конкретни клинични и лабораторни биомаркери и изявата на диабетната нефропатия при пациенти със ЗД тип 2, с оглед установяване на предиктори за нейното развитие и

оптимизиране на диагностиката на диабетните бъбречни увреждания. За реализиране на поставената цел са формулирани ясно и точно 6 основни задачи.

Дисертационният труд съдържа 103 стандартни страници и е онагледен с 33 таблици и 15 фигури. Литературната справка включва 148 литературни източника, от които 15 на кирилица и 133 на латиница.

Д-р Станислава Любомирова Илиева познава добре състоянието на проблема и е представила творческа оценка на анализирания литературен материал.

Дисертационният труд обхваща 91 пациенти разпределени в 3 групи: I група: 30 пациенти със ЗД тип 2 и хистологично доказана ДН, II група: 25 пациенти със ЗД тип 2, при които в бъбречната хистология са налице други, недиабетни бъбречни увреждания, III група (контролна): 36 пациенти с хистологично доказани нефропатии, без ЗД. При почти всички пациенти перкутанните пункционни бъбречни биопсии са осъществени в Отделението по Нефрология на „АСК УМБАЛ - Токуда“. Използваните разнообразни съвременни методи (клинични, параклинични, статистически) съответстват на целите на изследването.

Получените резултати са интерпретирани задълбочено и при съпоставяне с данните от публикувани в литературата изследвания. Анализът на изследваните показатели показва, че не може да се установи значението на конкретен биомаркер, насочващ към наличието на ДН при пациентите със ЗД тип 2. Това е породено от нейната многофакторната патогенеза, чиято изява е обусловена от едновременното действие на множество и различни патогенетични механизми. В този смисъл, терапевтичният подход към диабетно болните трябва да бъде комплексен и всеобхватен, с насока към възможно най-голям брой патологични нарушения.

Приносите на дисертационния труд са с определен научно-теоретичен и приложно-практичен характер: 1) за първи път в България е осъществено изследване и анализ на множество патогенетични и генетични фактори, водещи до изява на ДН, 2) проследена е връзката между ДН и полиморфизма на MTHFR-ген, вариант A1289C, 3) изследвана е връзката между ДН и тиреоидната дисфункция, като е установена висока честота на тиреоидните нарушения и автоимунните тиреоидни заболявания при диабетиците, 4) извършваното хистологично верифициране на бъбречното засягане позволява да се отдиференцират диабетните от недиабетните бъбречни увреждания при диабетиците, като се установява доминиране на тубуло-интерстициалните и съдовите увреждания, 5) потвърждава се ролята на пункционната бъбречна биопсия като единствен сигурен диагностичен критерий за

ДН, както и за други, несвързани със захарния диабет бъбречни увреждания при диабетите, 6) установява се ролята на мъжкия пол като рисков фактор за ДН, 7) установява се широко разпространено носителство на мутантни алели на MTHFR-ген (1289C и 677T), предимно в хетерозиготна форма сред изследваните лица, които, за разлика от предишни проучвания, не показват връзка с изявата на ДН.

Във връзка с темата на дисертацията д-р Станислава Любомирова Илиева има 3 изнесени доклада и 3 публикации в научни списания.

Представените материали по процедурата отговарят на изискванията на Закона за развитието на академичния състав на Република България и Правилника за развитието на академичния състав на Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда ЕАД София за присъждане на научна степен „доктор“.

В заключение, считам, че дисертационният труд на д-р Станислава Любомирова Илиева е завършен, съвременен, задълбочен, добре структуриран и оформен, с ясни и точно формулирани и изпълнени задачи, с определени изводи и приноси както за съвременната наука, така и за практиката. Всичко това ми дава основание да препоръчам на членовете на уважаемото научно жури да присъди на д-р Станислава Любомирова Илиева образователната и научна степен „доктор“ по научна специалност нефрология в професионално направление 7.1. Медицина от област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт.

06.01.2025 г.

София

доц. д-р Александър Иванов Осиченко, д.м.,